

Ad philippenses

Jac. i. Omne gaudiū existimate fratres mei cū i varias tentationes icideritis: sciētes rē. Act. 5. Jbāt apli gaudētes a spectu dily: qm̄ digni habiti sunt p̄ noie iesu p̄t meliā pati rē. Et i defēsiōe rē p̄firmatiōe euāgely. f. audacter p̄dicādo i tyrānos et hereticos. Et qz p̄firmabat euāgeliū i cordib⁹ fidelīū Act. 18. Perābulās ex ordine galatiā regionē rē frigiā: p̄firmās oēs discipulos. Aliter fm̄ glo. In corde idest desiderio vt locy sitis sempiterni gaudy. Jo. 16. Gaudium vestrū nemo tollet a vobis. Et hoc nō pōt abstrahi a corde meo: qz etiam in vinculis existens: rē intentus confirmationi rē defēsiōi euāgely sollicitudo de vobis nō recedit de corde meo.

CAPITULUM I.

Estis enīz mihi est deus quomodo cupiam omnes vos esse i visceribus iesu christi. Et hoc oro vt charitas vestra magis ac magis abundet i omni scientiā rē i omni sensu: vt probetis portiora: vt sitis sinceres rē sine offensa: in diem christi: repleti fructu iusticie per iesum christum in gloriā rē laudē dei. Scire autēz vos volo fratres: qz que circa me sunt: magis ad profectum venerūt euāgely: ita vt vincula mea manifesta fierent i xpo in omni p̄torio rē i ceteris omnibus: vt plures e fratribus in domino confidentes in vinculis meis abundantius auderent sine timore verbum dei loqui. Quidam quidem rē propter inuidiam rē contentionem: quidam autē rē propter bonam voluntatem christum p̄dicant. Quidam ex charitate scientes quoniā in defensione euāgely positus sum. Quidāz autem ex contentione christum annunciant non sincere: existimantes pressuram se suscitare vinculis meis.

Posita mā gaudy de spe futura: hic ondit sup q̄ de peccationē p̄ eis facit. Et p̄mo p̄mittit suū desiderū qd̄ ondit oīno feruēs. Scdo mā de peccatiōis ibi. (Et hoc oro rē.) Et qz cordis desiderū soli deo ē manifestū: ideo inuocat deū testē qz p̄ eis deprecet cū desiderio. Job. 16. Ecce in celo testis meus ē. f. de⁹ rē. Quō cupiā vos. f. ego existēs in visceribus iesu xpi. Vel quō cupiā vos eē i eis. q. d. Cupiā v̄faz salutē et participatiōē viscerose charitatis xpi Luc. 1. Per viscera misericordie dei rē. q. d. qz ad p̄fundā rē intima cordis virt⁹ amoris p̄tingit. Vel cupiā vt sitis i viscerib⁹ iesu christi vt ipsum intime diligatis: vt et diligamini ab eo. in hoc enim vita hominis p̄sistit.

Deinde cū dicit. (Et hoc oro rē.) Ponit deprecationē et tria bona optat. P̄mo q̄tū ad interiorē charitatis augmentū. Affectus. n. interior p̄ficiat p̄ charitatē: rē iō nō hnti charitatē optādū ē vt habeat: habenti vō vt p̄ficiat. Un̄ dicit. (Ut charitas rē.) P̄ro augmento at̄ charitatē orā: dū ē de⁹: qz solus deus h̄ i nobis opat. 2. cor. 9. Potēs ē at̄ de⁹ oēm grām abūdare facere i vobis vt i oibus semp oēm sufficiētiā habētes abūdētis i oē opus bonuz rē. Et h̄ necessariū vt petam⁹ rē nos: qz Mat. 5. Nisi abūdauerit iusticia v̄ra plusq̄ scribarū rē phariseoz nō intrabit in regnū celoz rē. Scdo q̄tū ad intellectū. Un̄ dicit. (In sciētia.) Sz nūqd ex charitate puenit sciētia: Sic: qz d̄f. i. Jo. 2. Et vos vnctionē quā accepistis ab eo manet i vo

bis: rē nō necesse habetis vt aliqs doceat vos: sed sic vnctio docet vos de oib⁹ rē. Itē charitas ē spūs de quo d̄f. Jo. 16. Cuz venerit ille spūs vitatis docebit vos oēm rē. Cuius rō ē: qz qz h̄z habitū si rectus ē habitus: seq̄r ide rectū iudiciū de his q̄ p̄tinet ad illū habitū: si vō corrupt⁹ falsum. Sicut circa venerea tēperat⁹ h̄z bonū iudiciū: intēperatus nō: sz falsus. Dia autē q̄ a nobis fiūt sunt isoz māda charitate: rē iō h̄is charitatē h̄z rectū iudiciū. rē q̄tū ad cognoscibilia. Et sic dicit. (In sciētia) qua. f. agnoscat veritatē et inherat circa ea q̄ sunt fidei. Nec ē sciētia sanctorū: de qua d̄f. sap. 10. Et q̄tū ad opabilia: rē sic dicit. (In oī sensu.) Qui ē vis cognoscitiua circa exteriora obiecta. Et p̄p̄riū eius ē vt statiz iudicet de p̄prio sensu bili recte. Et iō hoc nomē trāslatū ē ad interioris iudiciū rōnis. Un̄ sensati dicunt h̄re rectū iudiciū circa agibilia Sap. 1. Sērite de d̄no i bonitate rē. Sap. 6. Logitare ḡ d̄ illa sensus ē p̄sumatus rē. Sz hic sensus v̄z eē nō tm̄ cōsideratiuus: sz et discretiuus iter bonū rē malū rē iter bonū rē melius. Unde subdit. Ut rē. (Nota qz charitas p̄ficiat sensum vt p̄bet bona: sz p̄fecta charitas vt p̄bet meliora. p̄me cor. 12. Emulamini meliora carismata: et infra ca: 14. Sectamini charitatē rē. Et ideo dicit. (portiora.) Tercio q̄tū ad effectū. Et p̄mo pōit imunitatē a malo. Scdo p̄fectionē in bono. P̄mū i h̄ qd̄ dicit. (Et sit sinceres.) Est. n. duplex peccatū vitandū. f. interioris corruptiōis qua hō corrumpit i se: et h̄ excludit p̄ sinceritatē. p̄ cor. 5. In azimis sinceritatis rē. Aliud ē in p̄ximo. f. offensa. Et iō dicit. Sine offēsa. p̄ cor. 4. Sine offēsiōe estote iudeis et gētibus et ecclesie dei sicut et ego rē. Et scdo cor. 6. Nemini dātes vllā offēsiōnē rē. In diez xpi iesu. i. sp̄ xpo. Et Mat. 24. Qui p̄seuerauerit vsqz i finez hic saluus erit. Quātū ad grām dicit. Repleti fructu iusticie vt opa iusticie qd̄a fruct⁹ sint. Ro. 6. Dabetis fructū vestrū i sanctificatione rē. Vel fructu iusticie. i. p̄mio iusticie. f. corona. scdo Ti. 4. In reliq̄ reposita ē mihi corona iusticie rē. Sap. 4. Bonoz. n. laboz gliosus est fructus rē. Et h̄ habet p̄ xps: qz oia q̄ facim⁹ sūt bōa p̄ ipsūz. Jo. 15. Sine me nihil potestis facere rē. Et hec faciēda sūt h̄ sine. f. i laudē dei: qz ex opib⁹ sanctorū de clarificat v̄n̄ aly p̄rūpūt i laudē dei. ps. Laudate d̄nz i sc̄tis ei⁹ rē. Jere. 33. Erit mihi i nomē et i gaudiū et i laudē et i exultationē cūcti gētib⁹ terre q̄ audierint oia bona rē.

Deinde cū dicit. (Scire autē rē.) Admonet ad futura. Et p̄mo ponit exēpla exequēda et vitāda. Scdo cludit moralē monitiōnē in q̄rto capitulo ibi. (Itaqz frēs mei charissimi rē.) Circa p̄mū duo facit: qz p̄mo ondit q̄ sūt imitāda. Scdo q̄ sūt vitāda. 3. cap: ibi. (Decetero rē.) Itē p̄ma diuidit i duas: qz p̄mo iducit se eis imitādum. Scdo alios: scdo cap: ibi. (Si qua ḡ rē.) Itē p̄ma i tres: qz p̄mo ponit i exēplū p̄fectū suū. Scdo gaudiū qd̄ h̄z ex p̄fectu ibi. (Quid. n. rē.) Tercio fructum ex p̄fectu suo ibi. (Scio. n. rē.) Itē p̄ma i duas. P̄rio p̄mittit p̄fectūz. Scdo modū ibi. (Ita vt vincula mea rē.) Dicit ḡ. Monui vos ad p̄fectū et vt formā habeatis p̄fectū meū scire vos volo: et q̄ circa me sunt exterioris: qz tribulatōes et si exterioris eēt nō imutabāt iterius: sz magis ad p̄fectū venerūt: qz ex eis fides p̄dicata magis p̄fecit. scdo cor. 1. Siue tribulamur p̄ v̄ra exhortatiōe et salute: siue solamur p̄ v̄stra solatiōe rē. Et ondit p̄fectū. P̄mo q̄tū ad se. Scdo q̄tū ad alios ibi. (Ut plures rē.) Quātū ad se qd̄ manifestū fuerat qz talia p̄ xpo pateret p̄stanter: ita vt vincula qd̄ ē gloriofum p̄ xpo. p̄me pe. 4. Nemo v̄m patiat q̄si homicida aut fur aut alienoz appetitor: si aut vt xpianus nō erubescat rē. i oī p̄torio sicut i curia cesaris rē. Ex pte vō alioz fides crescebat i cōi. Un̄ dicit.

(Ut plures etc.) Machab. 4. De elephatib. Ecc. 10. Scdm iudicē ppli sic et ministri eius etc. puer. is. Iustus quasi leo pfidens absq; terrore erit etc. Ex pte tñ alioz ē diuersitas: qz qdā bñ loquebāt: qdā male: qz bñ: qdā ex generali charitate: qz qdā ex spāli amore ad aplm. Et qui male qdā ex generali malicia: qz ex speciali odio ad apostolum. S3 vt mibi vñ aplus duplicē onidit cam pp quā qdā pdicabāt. Primo pp inuidiā. Et iō aplus eoz prauā intētionē onidit dicēs. (Quidā qdē et pp inuidiam etc.) Jac. 3. Ubi zelus et contentio ibi incōstantia et oē opus prauum. pme cor. 3. Lū sit inter vos zelus et cōtentio nonne carnales estis etc. Scdo pp amorē christi et euangely. Vñ dicit. (Quidā pp bonā etc.) ps. Benigne fac in bona voluntate etc. Sed aplus addit dicens. (Quidā vō ex charitate) s. que facit bonā volūtātē etc. qz vt supplerēt dfe. ctum mei docentis predicauerunt.

Deinde aplus exponit qd dixerat dicēs. (Qz qdā non fm sanā intētionē) sed ex contentione. Corrupta eorum contentio dupliciter patuit. Uno mō vt publice predican. do turbationē faceret in populo gentili h̄ apostolū supra illam quā habuit. Alio mō qz credebāt qz paulus audies eos vsurpare officium sibi cōmissum turbaretur: et ex h̄ adderetur afflictio afflictio.

Lectio.

II.

Aid enim: Bum omni modo siue p occasionez siue per veritatem xps annuncietur: et in hoc gaudeo: sed et gaudebo. Scio enim quia hoc mihi proueniet ad salutem: per vestram orationez et subministracionem spūs iesu christi fm expectationem et spem meam: qz in illo confundar: sed i omni fiducia sicut semper et nūc magnificabitur christus in corpore meo siue per vitam siue per mortez. Adhibi enī viuere christus est et mori lucrum. Qz si viuere in carne: hic mihi fructus operis est et quid eligā ignoro: coartoz autem e duobus desiderium habens dissolui et esse cuz christo: multo magis melius permanere autem in carne necessariū propter vos.

Supra apostolus descripsit pfectū ex ipso subsecutū: hic agit de gaudyō xcepto ex hoc pfectū. Et ponit pmo materia gaudy. Scdo ipsum gaudiū ibi. (Et in hoc gaudeo etc.) Lōtigit aut qñq; qz aliqd gaudiū puenit ex bōa cā: et hoc directe et p se et qñq; ex mala cā: et hoc indirecte et p accidēs. Qñ enim ē ex bōa cā gaudēduz ē de effectu et de cā sicut de elemosyna facta pp deū. S3 qñ est ex cā mala tūc ē gaudēduz de effectu: s3 de casu nō. Et sic d̄ redemptione p xps q̄ fuit ex scelere iude et iudeoz. Ita cōtingit in ecclesia vbi puenit vtilitas: qñq; p bonos pdicatores quo ad bonā intētionē: qñq; p malos quo ad malā: et d̄ vtroq; gaudēduz ē: sicut dictū ē. Et iō dicit. (Quid enim etc.) Per occasionē annūciat xpm qz nō intendit h̄ pncipaliter: s3 pp aliud puta lucrū vel gloriāz. puerb. is. Occasiones querit qz recedere vult ab amico. Per veritatē aut qñ ex recta intētionē Esa. 36. Obscuro dñe mēto queso quō ambulauerim corā te in veritate et cor de pfecto etc. Sed hoc fit vtroq; mō ad vtilitatē ecclesie ideo dicit. (Si xps annūciat etc.) qz si aliud annūciaret qz xpm tunc multū interesset qd fit: qñ falsa doctrina doceret. Aug. pastor: qz pp veritatē annūciat ē amādus: mer-

cenari? qz pp lucrū ē tolerādus: qz falsa expellēdus.

Deinde ponit gaudiū psequēs dicēs. (In h̄) s. qz vici la mea manifesta sūt pp xps et qz xps annūciat gaudeo i pñti. Jo. 14. Si diligeret me gauderet vtiq; etc. Et gaudebo i futurū Esa. 51. Gaudiū et leticiā obtinebunt etc.

Deinde cū dicit. (Scio. n. etc.) Ponit fructū ex pfectu suo puenientē. Et pmo ponit ipsuz fructū. Scdo mouet qdaz dubitationē ibi. (Qz si viuere etc.) Item pmo ponit fructū. Scdo auxiliū ipsum psequēdi ibi. (Per vřaz orationē etc.) Tertio assignat mām fructus ibi. (S3 nō in omni etc.) Dicit g. Gaudeo de his: et hoc pp fructuz puenientē ex eis in salutē eternā. Esa. 45. Saluat' ē israel in dño salute eterna etc. Et hoc iō: qz qñ nos aliqua bona facimus cooperando saluti alioz redūdat i salutē nřaz. Si. n. vt d̄ Mat. 18. Qui scandalizauerit vnū ex his puillis etc. q̄ta gloria dignus ē qz salutem multoz pcurat. Auxiliū aut ē triplex. s. ex pte alioz mutua oratio. Vñ dicit. (Per vřaz oratiōes) s. ex quibus spero adiuuari a deo. Jac. vltimo. Orate p iuicē vt saluemini etc. Ex pte dei de quo habemus spes salutis. Esa. 26. A facie tua domine xcepimus et quasi pcurimus et peperimus spūm. Et iō dicit. Et subministracionē spūs iesu xpi. Ro. 8. Spiritus adiuuat infirmitatē nřaz. Et loq̄ silitudinariē: qñ enim aliq; ē debilis indiget releuātē vt sustentet: et hoc est subministrare: et nos debiles sumus ideo idigemus subministracionē spūs. Jo. 14. Et suggeret vobis oīa etc. s. quasi vobis subministrando. Item ex parte nřa est spes in deo: qz puer. ii. Qui pfidit in diuitijs corruet. Oportz g qz spes nřa sit in deo etc. ps. Qui confidunt in dño sicut mons syon etc. Et iō dicit. Scdm expectationez et spem meā. Sed nōne spes est expectatio future beatitudinis? Dicendū est qz spes est motus appetitus in bonū arduū. Et hoc qñ quis sperat adipisci per se: sic spes ē sine expectatione: qñ aut per aliū tunc est spes cū expectatione: et sic nos expectamus spes habentes aliquid psequi p aliū ps. Expectās expectāui dñz etc. Ro. 8. Spe salui facti sumus. Sed dicit scio et postea spero et expecto. Nūquid certa est hec spes? Respōdet apostolus dicens. Ita qz in nullo confundar. i. Macha. 2. Dēs qui sperant i illo nō infirmant. Ro. 5. Spes aut nō confundit. Ecc. 1. 2. Nūllus sperauit in domino et pfusus est etc. Duius primo rationem assignat. Scdo exponit eaz. Ratio hec sumitur ex hoc qz ipse totaliter ordinatur ad seruitiū xpi. Quasi dicat. Ideo hec mihi proueniet in salutem: qz totaliter sum ad seruitiū xpi. Et primo ponit fiduciam. Scdo psequerantiam. Tertio certitudinē intētionis. Dicit g. S3 in omni fiducia etc. Quasi dicat. Multi psequunt me: s3 ego pfido in deū. Esa. 12. Fiducialr agā et non timebo etc. ps. Fiducialiter agā in eo. Sicut semp. i. a principio conuersionis. Act. 9. Quomodo in damasco fiducialiter egerit etc. Ita et nunc. Job. 27. Justificationē meā quaz cepi tenere nō deserā etc. Tertio ostendit qz sit ei? recta intētio: qz magnificabit etc. xps cū sit verus deus nō potest i seipso magnificari vel minorari: sed in nobis. i. in cognitione alioz: tunc ergo quis magnificat christuz qñ ei? cognitionē dilatat. Ecc. 1. 43. Quis magnificabit eū sicut i eā pncipio. Et hoc et verbo et facto qñ magnitudo diuini effectus ostendit magnitudinem eius. Et inter effectus mirabiles iustificatio ē. Dec q̄dū est i corde hoīs latens nō magnificat p eā xps: nisi q̄tum ad cor illi? nō q̄tum ad alios: sed qñcūq; p̄mipit i exteriora p actus corporales apparētes: tunc magnificat. Et iō ait. In corpore meo. In corpore nřo xps dupl'r magnificat. Uno mō in q̄tum corpus nřm deputamus ad obsequiū eius: m̄v nisteria eius corporaliter exequēdo. pme cor. 6. Glorifi-

Ad philippenses

cate et portate deum in corpore vestro. Alio modo corpus nostrum exponedo pro christo. primum cor. 13. Si tradidero corpus meum: ita ut ardeat. Sed primus modus fit per vitam. Secundus vero per mortem. Iohannes dicit. Siue per vitam: quia viuendo operatur: siue per mortem. Ro. 14. Siue viuimus siue morimur deum sumus. quod est intelligi potest de morte spirituali. Col. 3. Mortificate membra vestra que sunt super terram.

Deinde exponit quomodo mortificabitur per vitam et per mortem dicens. (Mibi viuere. Vita. n. importat motionem quodammodo. Illa. n. viuere dicuntur que se mouent. Et inde est quod illud vult esse radicaliter vita hominis: quod est principium motus in eo. Hoc autem est illud cui affectus vniuersi sicut fini: quia ex hoc mouetur homo ad omnia. Vnde aliqui dicunt illud ex quo mouetur ad operandum vitam suam: ut venatores venationem: et amici amicum. Sic ergo christus est vita nostra: quoniam totum principium vite nostre et operatio est christus. Et ideo dicit apostolus. (Mibi viuere. Quia solus christus mouebat eum. Et mori lucrum: hic apostolus proprie loquitur. Quilibet enim sibi ad lucrum reputat: quoniam vitam quam habet imperfectam potest perficere. Sic infirmus ad lucrum reputat sanam vitam. Vita nostra christus est. Col. 3. Vita vestra abscondita est cum christo in deo. sed hic est imperfecta. scilicet cor. 5. Quoad sumus in corpore peregrinamur a domino. Et ideo quoniam morimur corpore perficitur nobis vita nostra. scilicet christus cui tunc presentes sumus. Cum dederit dilectis suis somnum. 2. Ti. 4. Ego enim iam delibor et tempus mee resolutionis instat.

Deinde cum dicit. (Quod si viuere. Potest dubitationem quodammodo circa ea que dicta sunt. Et circa hoc duo facit. Primo ponit dubitationem. Secundo soluit eam ibi. (Et hoc confidens. Item prima in duas: quia primo proponit dubitationem. Secundo proponit rationes ad vtranque partem ibi. (Coartor autem. Dicit ergo. Si viuere in carne hic mihi est fructus. et verum est quod in corpore meo dum viuo magnificatur christus. Ergo viuere meum in carne. id est vita mea in carne est hoc fructus. Inde predicat effectum de causa. id est si vita affert mihi hunc fructum ut christus magnificetur: vita in carne est bona et fructuosa. Ro. 6. Habebitis fructum vestrum in sanctificatione. Si ergo ita est ignoratio quod eligat ut mori vel viuere. Ro. 8. Nam quod oremus: sicut oremus. Sap. 9. Cogitationes. n. mortalium timide et incerte pudentie nostre. Sed quare dubitas: quia coartor. Primo ponit rationem ad partem unam. Secundo ad alias. In homine. n. duplex est motus: nature. scilicet et gratie. Nature ad non moriendum. scilicet cor. 5. Nolumus expoliari sed supuestiri. Io. ultimo. Et alius ducet te quo tu non vis. Et gratie quam suggerit charitas que mouet ad dilectionem dei et proximi. Dic affectus ad dilectionem dei mouet ut simus cum christo. Et ideo dicit. Desiderium habens dissolui non simpliciter: sed esse cum christo. scilicet cor. 5. Audemus autem et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et presentes esse ad dominum. In quo notatur falsitas opinionis gratie: quia aie sanctorum post mortem non statim sunt cum christo. Et hoc ideo oportet: quia est multo melius esse cum christo. ps. Quid enim mihi est in celo. Defecit caro mea et cor meum. scilicet ad habendum bonum. ps. Melior est dies vna in atribus tuis super milia. Dilectio autem proximi mouet ad perfectum proximi: et ideo dicit. (Permanere autem. id est necessaria est vita mea propter utilitatem vestram. scilicet cor. 5. Siue memet excedimus deo: siue sobrii sumus vobis. Vel aliter. Coartor. id est ex duplici parte insurgit desiderium dissolui. melius. Scilicet non mutatur. Sed hoc non vult dubitabile et in peioris parte declinare. Primum. n. desiderium excitat in nobis dilectio dei. Secundum dilectio proximi. Maius est desiderium primum. Ratione dicitur quod duplex est dilectio dei. scilicet dilectio concupiscentie que vult frui deo et delectari in ipso: et hoc est bonum bonis. Item est dilectio amicicie: quia homo proponit honorem dei et huic dilectioni que frui deo. Et hec est perfecta charitas. Vnde Ro. 8. Neque

moris neque vita neque angelus. Et subdit. 9. ca. Optabam ego anathema fieri pro fratribus meis. Et hoc vult ostendat se esse perfectioris charitatis: quasi sit paratus pro amore dei et gloria care re dilectione visionis dei: et ideo hoc elegit tanquam magis perfectum.

Lectio.

III.

Hoc confidens scio quia manebo et permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum et gaudium fidei: ut gratulatio vestra absideret in christo iesu in me: per meum aduentum iterum ad vos. Tantum digne euangelio christi conuersamini: ut siue cum venero et videro vos siue absens audiam de vobis: quia statis in vno spiritu vnanimes collaborantes fidei euangelij et in nullo terremini ab aduersariis que est illis causa perditionis. vobis autem salutis. Et hoc a deo: Quia vobis donatum est pro christo non solum ut in eum credatis: sed ut etiam pro illo patiamini: idem certamen habentes quale et vidistis in me: et nunc audistis de me.

Posita dubitatione et rationibus hinc inde: hic soluit dubitationem. Et primo quasi eligens unam partem pronunciat post futurum aduentum suum ad eos quod tuus ad se. Secundo ostendit quod regrat ex parte eorum ibi. (Tamen digne. Item prima in tres: quia primo promittit futurum aduentum. secundo ostendit fructum. Tertio illum fructum exponit. Dicit ergo. (Viuiere in carne necessarium est pro vobis. Et hoc quia mea vita est fructuosa vobis: ideo scio hoc. scilicet quia permanebo: sed quasi confidens de deo. puer. is. Iustus quasi leo confidens absque terrore erit. (Manebo et permanebo. id est viuam et diu viuam. Sed statim est occisus a nerone. Respondeo. dicens quod epistola est facta vel scripta pro anno incarnationis quod fuit primo anno neronis. Vnde postea dixit septem annis. (Vobis vobis. id est ad utilitatem omnium vestrum. pro cor. 10. Non querens quod mihi vtile est: sed quod multum vult salui fieri. Et hoc ad profectum vestrum. id est per meam exhortationem perficiatis in fide et gaudeatis de mea vita quam audistis: sed magis gauderetis si esset presens. Ro. 1. desidero videre vos.

Deinde exponit quod dixerat dicens. (Ut gratulatio vestra. id est si deus vult ite veniam ad vos est: ut gaudium abundans sit vobis. Eph. 3. Si autem potes omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus. Et hoc in christo iesu: quia hoc ipsum quod gaudebant de eo erat propter christum. Philem. Serua te in domino.

Deinde cum dicit. (Tamen digne. Ostendit quod regrat ex parte eorum. Et circa hoc tria facit: quia primo facit hoc. secundo manifestat utilitatem id est consequenter. Tertio explicat. Dicit ergo quod tamen ex parte eorum regrat quod in euangelio christi digne conuersamini. scilicet in quo doctrine tali congruit. primum thesaurus. Testificati sumus ut ambularetis digne deo quod vocauit vos in suum regnum et gloriam. Col. 1. Ambuletis digne deo. (Ut cum venero ad vos et videro vos aut absens audiam de vobis bona. Et hoc gaudium est mihi. Io. 1. Maioribus vobis non habeo gratiam quam ut audiam filios meos in veritate ambulare. Et nunc in speciali expetit ab eis. Primo unitatem. Secundo constantiam ibi. (Et in nullo. Est autem sanctis necessaria unitas triplex: scilicet amoris. vnde dicit. (Audiam de vobis) scilicet statis in vno spiritu quod est per amorem. Ephe. 4. Solliciti seruare unitatem spiritus in vinculo pacis. Et primo cor. 6. Qui autem adheret domino vnus spiritus est: Item concordie. Unde dicit. (Unanimes). id est vnanimi voluntatem et animum habentes.

Act. 4. Multitudinis credentium erat cor unum et anima una etc. ps. Qui inhabitare facit unius moris in domo etc. Item cooperatio. Unde dicit. Collaborantes etc. vt. s. vn^o adiunget alius. Ad hoc facit qd dicit. Reg. 25. Congregat^o est israel uniuersus et planxerunt eu. s. Samuel^e prouerb. 18. Frater qui iunat a fratre quasi ciuitas firma. Secdo ex petit^o ista ibi. (Et in nullo etc.) Et primo inducit ad fortitudinem. Secdo ponit ratione. Dicit g. (Et in nullo etc.) qz nihil possunt nisi qtuus deus pmittit. Luc. 21. Capillus d^o capite vno no pibit ps. Soliu eius non defluet etc. Esa. 51. Quis tu vt timeas ab hoie mortali: et a filio hois q qsi fe nu ita arefcet. R^o at est triplex. Prima sumit a fructu tribulatiois. Secda ex dono duplici dei. Tertia ab actore. Dicit g. (No terreamini: qz est vobis fructus: q. s. psecutio in illis. s. psequetibus est ca pditionis: s. vobis est ca salutis. Mat. 16. Qui voluerit ai^{am} sua saluaz facere perdet ea etc. Jo. 12. Qui amat ai^{am} sua pdet ea. Osee. 12. Perditio tua ex te israel timodon ex me auxiliu tuu etc. Et hoc a deo a quo p munere donatu est vobis q sustineatis tribulatiois patieter. (Et i eu credat). Ephe. 2. Gratia ei^o estis saluati. Et hoc qtuus ad fide qd est magnu et pmu donu. (Et et vt p illo patiamini qd est magnu donu vt cura xpi agatis qsi athlete eius Act. 5. Ibant apli etc. Sic g vtile est et honorificu: et io agatis fortiter. Tertio ex exemplo: qz ita tractat eosde: sicut nos q sum^o pmitie fideliu. Et io dicit. Idem certame habetes quale vidistis in me. s. apud vos qn nudus fui verberatus philippis pp phitonissaz liberata. Act. 16. Et nuc audist^o d me q sum i vicul.

CAP. II.

Siqua ergo consolatio in christo: si quod solatiuz charitatis: si qua societas spiritus: si qua viscera miserationis: implete gaudiu meum: vt idem sapiatis: eandem charitatem habentes: vnanimes idipsuz sentientes. Nihil per contentionem: neqz per inanez gloriam: sed in humilitate superiores sibi inuicem arbitantes: non que sua sunt singuli confiderantes: sed ea que aliorum.

Supra prebuit se in exemplum patietie et sanctitatis: hic ad idem adducit exempla alioz. Et primo ponit exemplum xpi. Secdo exempla suoz discipuloz quos ad eoz firmatoez mittere pmittit ibi. (Spero aut i dno etc.) Circa primum tria facit: qz primo pmittit exhortatione. Secdo inducit exemplum xpi ibi. (Itaqz charissimi mei etc.) Circa primum est consideranduz crime quo eos iducit. Secdo ad qd iducit ibi. (Implete gaudiu etc.) Ut^o aut circa primum qdruplici medio. Primo ex deuotioe ad ipsum xpm. Secdo ex charitate pximi. Tertio ex spali societate. Quarto ex miseratione. Dicit g. (Si qua solatio etc.) Nec qtuor media q hic sequeter ponuntur oia referunt ad hoc qd subdit. (Implete etc.) Et est sensus. Quasi dicat. Losolari volo in vobis. (Si qua g solatio). i. si qua solatioez mibi afferre vultis in xpo implete gaudiu meum. Esa. 61. Ut poneret fortitudine lugentibus syon etc. cor. 1. Losolaf nos in oia tribulatioe vt et ipsi possimus solari etc. (Ex pre vero charitatis fraterne dicit. (Si qd solatiuz charitatis). s. est implete gaudiu meuz. Gal. 3. Fructus autem spūs est charitas gaudiu pax etc. ps. Ecce qd bonu etc. (Item ex societate: et hec est iter hoies q comunicat i rebus: sicut focu i bellicis armis: ita boni spuales q sibi coicant i spualibus bonis.

Et io dicit. (Si qua societas spūs). s. est mibi ad vos: implete gaudiu meum. q. d. Exhibui ego vobis multa solatioez vraz. Si g focu mei est: exhibete idem et vos mibi. Ephe. 4. Solliciti fuare vnitate spūs in vinculo pacis etc. puerb. 18. Vir amabilis ad societate magis amicus erit q fr. (Item ex miseratione cum dicit. (Si qua viscera miserationis). Lollo. 3. Induite vos sicut electi dei sancti et dilecti viscera misericordie etc.

Deinde ponit ea ad q inducit. Et primo i generali dices. (Implete etc.) q. dicat. Gaudeo i vobis pp bona q vidi et audiu. de vobis: s. qn hec pficient: nuc gaudiu meum crefcet et tade pficiet. Un illud implete pficiendo i bonu. Secdo i spali monet ad mutuā charitate: cui^o vnitas i duob^o consistit. s. iteri^o i affectu et exteri^o i effectu. i. Jo. 3. No diligamus vbo neqz lingua: s. ope et veritate etc. P^oia designat i obiecto charitatis cu dicit. (Idem sapite. Sapietia. n. est cognitio altissimaz causaz: qz ei^o est iudicare qd null^o pot sine ca altissima. Et io sapietia est cognitio de diuis. (Idem g sapite etc.) q. d. Idem sapiatis circa ea q sūt fidei. Ro. 15. De aut patietie et solaty det vobis idipsaz sape i alterut^o. fm iesuz xpi: vt vno ore honorificetis deū. S. s. fit per charitate eade Col. 3. Sup oia charitate hntes qd est vinculu pfectiois. Item qtuus ad effectū sunt duo necessaria. s. sensus duoz i idem ex pre affectus et iudiciū rōnis xozis i eode. Quātū ad pmū dicit. (Unanimes). s. i agedis. ps. Qui inhabitare facit vni^o moris i domo. Ro. 15. Vno ore honorificetis deū. Quātū ad 2° dicit. (Idipsuz sentientes). Qd ita differt ab h^o q dicit. (Idem sapite) sicut h^o qd dicit. (Unanimes i charitate). Secdo monet ad humilitate: circa qua p excludit hūa hūilitati. Secdo monet ad eam. Contraria aut humilitati sunt: que oriuntur ex supbia: hec autem sunt proprie exterior contentio: qz humiles sibi cedūt. puerb. 13. Inter supbos sp iurgia sunt etc. Jac. 3. Ubi zelus et detio ibi icōstātia et oē op^o prauum. Aliud est inanis glia. Supb^o. n. inordinate appetit suā excellētia et i opinioe alioz. Gal. 6. Non efficiamur inanis glie cupidi inuicē puocātes inuicē inuidetes etc. Jo. 8. Ego aut no qro gliaz meā etc. S. i humilitate superiores inuicem arbitantes. Sicut. n. p^oinet ad supbia q hō se extollat supra se: ita ad humilitate q hō se subyciat fm suā mesurā. S. qz quō supior poterit: hoc implete: Aut. n. no cognoscit se esse supiore et vtutē suā: et sic no est virtuosus: qz no est prudēs. Aut scit: et sic no pot aliū existimare supiore se. Rn. deo. Dicēdū est q nullus est sic bon^o qn sit alicui^o defect^o: et nullus est sic malus qn habeat aliqd bōi. Un no op^o q eu pponat sibi simpliciter: s. qtuus ad hoc q dicat i mente sua. Sorte i me est aliqs defect^o: q no est i illo. Et hoc osidit Augustinus i libro de v^oginitate quō vgo pferat sibi iugata: qz forte feruetior. S. def^o q qtuus ad oia sit ille bonus et ille malus: nihilomin^o tu et ille geritis duplicē psonā. s. tui et xpi. Si g illū no pponas rōne sue psonē: pponas ratioe imaginis diuine Ro. 12. Donore inuicē puenietes. (Tertio monet ad mutuā sollicitudinē dices. (No q sua etc.) i. cor. 12. Pro se inuicē sollicita sūt mēbra etc. p^o cor. 13. Charitas no qrit q sua sunt. Lectio. II.

Hoc sentite in vobis qd et in christo iesu. Qui cū in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equalem deo: sed semetipsum exinanuit formam serui accipiens in similitudinē hominum factus et habitu inuetus vt homo humiliavit semetipsum factus obediēs vsqz ad mortem: mortem autem crucis.

Carit. vna etc. xij. q. y.